दय्यामिचौ सङ्गत्य। नाम्ना चेध्वर्येते। मिचमेव भव-
तः ॥ २ ॥

आदित्यानां पत्वान्विहीत्याह। आदित्यानेवैनं ग-
मयति। अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्व्वहो-
मां जुहोति। पूर्व्व एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिक्रामति।
भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्व-
त्वाय। देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रो-
क्षितं गोपायतेत्याह। शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा
आशापालाः। तेभ्य एवैनं परिददाति। ईश्वरो वा
अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह
विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहेति च-
तसृषु पत्सु जुहोति ॥ ३ ॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। ताभिरेवैनं बध्नाति।
तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमागच्छति। तस्मादश्वः प्रमु-
क्तो बन्धनं न जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु
वा एते व्यायच्छन्ते। येऽश्वं मेध्यꣳ रक्षन्ति। तेषां य
उद्दचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते राष्ट्रं गच्छन्ति। अथ य
उद्दचं न गच्छन्ति ॥ राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिन्द्यन्ते। परा
वा एष सिच्यते। यो बलोऽश्वमेधेन यजते। यदमिचा